

der, at de fattigste Omstændigheder vist ere saadanne, at det ikke for Dieblirket lader sig gjenneføre, og man er altsaa vistnok nødt til at blive staaende ved, hvad der nu staar, hvilket jeg for saa vidt beklager. Smidlerid forekommer det mig, at man kunde gjøre een Ting, som allerede er bleven nævnt af et æret Medlem igaar, nemlig give de Kommuner, som frivillig oprette Slagtehus, Afgang til en Lettelse ved at fritage dem for det andet Tilfyn. Naar man ikke gjør Forholdsreglen obligatorisk, forekommer det mig, at det vilde være ønskeligt, om man gik den Vej. Der har jo været stillet Forslag derom i Landsstinget, og jeg tror ogsaa, at den høitærede Minister har kunnet gaa ind derpaa. Jeg vilde være tilbøielig til at tro, at det vilde være rigtigt at sætte en saadan Bestemmelse ind, som i alt Fald paa intet Punkt kunde virke uheldigt. Med Hensyn til Kjøb, skal jeg nu tillade mig at bemærke, at hvis Kjøbet findes fuldstændigt ubrugbart, og Dyrslægen attesterer det, burde han vist ogsaa have det Mandat at søge for, at det ikke blev brugt til Menneskespø. En anden Sag, der staar i nær Forbindelse dermed, er den, at vil man forbyde Nydelsen af medicinerende, syge eller seldsyde Dyr's Kjøb, saa bør man vistnok ogsaa forbyde Brugen af Mælken af de syge og medicinerende Dyr. Det kan nemlig være overmaade farligt, at Mælken bruges af saadanne Dyr, der lide af hæslige og uheldige Sygdomme, og det kan ligeledes være overmaade farligt at benytte Mælken af Dyr, der i lang Tid have været underkastede en medicinerende Kur. Det kan jo være meget vanskeligt at kontrollere dette, men jeg tror dog, at det i alt Fald vil være rigtigt at sætte en Bestemmelse ind om, at det er strafbart af benytte saadan Mælk til Menneskespø; thi en saadan Mælk kan virke overmaade uheldigt og være overmaade skadelig. — Det forekommer mig, at det vil være temmelig nødvendigt, at man faar slaaet fast, hvad Forsalfkning er; det vil nemlig kunne være et meget præcært Spørgsmaal, hvad der er Forsalfkning, og hvor den er indtraadt. Navnlig naar man udvider Forundersøgelsen noget, tror jeg rigtignok, at det vil være aldeles nødvendigt, at man faar noget Saadant slaaet fast, om ikke i selve Loven, saa dog saaledes, at man i Loven faar en Bestemmelse for, at det gennem Instrux efter sagkyndig Behandling skal fastslaaes til Vejledning for Undersøgerne paa det første Sted, naar Forsalfkning er tilstede? Det er nemlig ingenlunde saa let at afgjøre. Jeg vil f. Ex. spørge: Er det at farve Smør og Ost Forsalfkning? Hvis det er Forsalfkning, saaledes som Nogle ere tilbøielige til at tro, saa gjør enhver Landbruger sig skyldig i denne Forsalfkning. Der sælges omtrent ikke usfarvet Smør her i Landet, og der sælges aldrig usfarvet Ost. Det følger af sig selv, at Farvningen maa ske med usfadelige Farvestoffer, og

det sker ogsaa hos os; men Spørgsmaalet er altsaa: hvilke Fabrikationer maa man underkaste Undersøgelse? Løger man en Vare som Vin, er det ganske vist, at der paa selve Produktionsstederne tilføttes den Vand og Sukker for Gjæringens Skyld. Hvad er nu Forsalfkning af Vin? Er det en Forsalfkning, at Vinhandlerne behandle Vinen i deres Laboratorier eller Dplag paa en saadan Maade, at det i Virkeligheden fremmer de bedre Egenffaber hos Vinen uden at gjøre den Stæde? Og Vinen er jo en af de Varer, som man mest har havt i Rikferten, hvor Tølen har været om Forsalfkning. Saa er der et andet Punkt: Naar er Bevistet ført for en Forsalfkning? Er det nok, at Politiet eller de, der have med den første Undersøgelse at gjøre, sige, at det og det er Forsalfkning. I hvilket Tilfælde kan den Bestemmende appellere til Laboratoriet til en grundigere Undersøgelse efter § 4? Det er ogsaa et Spørgsmaal af temmelig megen Vigtighed. Det forekommer mig ikke godt, at man kan gaa videre end til at sige, at ved den foreløbige Undersøgelse er Forsalfkningen konstateret, naar der kan føres paalidelige Vidner for, at der i en Vare har været Raadenskab, levende Væsener eller slige Ting, som Diet, Lugten og Smagen kan observere uden særlig Sagkundskab. Saa er der fter Forsalfkning, eller naar der er overtraadt positive Bestemmelser, og det kan bevises, at de ere overtraadte. Jeg ser meget vel, at det skal godtgjøres ved Dom, naar Forsalfkningen er fter; men det, der er det Afgjørende, er Skjømmet. Men hvem er berettiget til at afgive dette paa en saadan Maade, at det vil være forbindende under en Politisag. Det er efter min Mening et meget vanskeligt Punkt at komme over, og derfor tror jeg, at inden Loven træder i Kraft, maa der være en Instrux udarbejdet, som indeholder virkelige Bidrag for Undersøgerne til at bedømme hele det Forhold, som angaar de Forsalfkninger af Levnetsmidler, som omhandles her paa forskellig Maade. Jeg har, som sagt, ikke stor Tro til, at den første Undersøgelse kan føre til Noget, thi i Reglen vil der være Tale om kemiske Undersøgelser eller mikroskopiske Undersøgelser, og begge disse fordrer en særlig Sagkundskab, en særlig videnffabelig Indsigt; i enkelte Tilfælde kan der ogsaa være Tale om en fysisk Undersøgelse. Der er et eneste Tilfælde, som er en Undtagelse herfra, hvor Undersøgelsen virkelig bedst kan ske paa det første Stadium, fordi Laboratoriet der er temmelig magtesløst, det er for Mælkens Bestemmende. Denne Undersøgelse er gammel her i Landet, og Politiet er i Reglen instrueret til at undersøge Mælken. Nu skal jeg sige, at den Mælkprøve, som sker, og som for en Del er en fysisk Vægtfyldeprøve og for en Del en Maa-ling af Flødeafætningen, er meget ufuldkommen og meget upaalidelig, men det er et Spørgsmaal, om den kan føres videre. I hvert Fald gaar det